

Ved *parvoldtægt* forstås voldtægt mod en nuværende seksuel partner og voldtægt mod en tidligere seksuel partner, såfremt forholdet er ophørt inden for et kortere tidsrum forud for voldtægten.

Der er en glidende overgang mellem de forskellige grupper, og det kan i nogle tilfælde diskuteres, om der foreligger den ene eller den anden form for voldtægt.

Overfaldsvoldtægt

Der er indkommet 6 afsluttede sager om *forsøg på overfaldsvoldtægt*. En sag medførte en foranstaltningsdom (dom 1 i bilag 2), og kan derfor ikke anvendes til at belyse straffniveauet for voldtægt.

I de 5 øvrige sager varierer straffene mellem fængsel i 1 år (heraf 6 måneder betinget) og fængsel i 2 år.

I en sag (dom 6), der medførte fængsel i 1 år, heraf 6 måneder betinget, indgik også et røveriforhold. Der var i øvrigt tale om 15-årig gerningsmand, som alene blev dømt for medvirken.

I 3 af de øvrige sager blev straffen fastsat som fællesstraffe. I dom 2, hvor straffen blev fastsat til fængsel i 1 år og 9 måneder, indgik en reststraf på 123 dage fra en dom for vold og voldtægt, og der blev tillige lagt vægt på forholdets alvorlige karakter og tiltaltes hurtige recidiv. I dom 3, der fastsatte straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder, indgik en tidligere betinget dom på 20 dages hæfte for blufærdighedskrænkelser og en byrtdom på fængsel i 50 dage for tyveri i fællesstraffen. Dom 5, der medførte fængsel i 1 år og 6 måneder, omfattede også en reststraf på 82 dage, og tiltalte var tidligere dømt for vold.

I den sidste sag (dom 4) var straffen fængsel i 2 år. Der var tale om voldtægt af en 12-årig pige, og tiltalte var tidligere straffet to gange for voldtægt.

Som det fremgår, har anden og tidligere kriminalitet således haft betydning for straffsættelsen i alle de nu foreliggende sager, og dommene har derfor begrænset værdi med hensyn til belysning af »normalstraffen«. Der er endvidere ikke blandt disse domme sager, der er sammenlignelige med de domme, der indgik i den tidligere redegørelse, hvor jeg fandt at domme, der medførte straffe af 8 og 9 måneders fængsel kunne give anledning til at overveje, om straffen lå på et rimeligt niveau.

Der er indkommet 4 domme om *fuldbyrdet overfaldsvoldtægt*.

To af disse domme (dom 7, der medførte fængsel i 6 år, og dom 10, der medførte fængsel i 3 år til begge gerningsmænd) omfatter også røverier, der må have haft meget stor betydning for straffsættelsen. Disse domme er derfor ikke velegnede til en vurdering af straffniveauet for voldtægt.

I dom 9, der medførte fængsel i 2 år, var voldtægten begået under anvendelse af kvælertag og trussel med en hobbykniv, der blev holdt mod forurettedes hals og underliv. Tiltalte var tidligere dømt for voldtægt og for forsøg på manddrab og vold. Der forelå således flere omstændigheder, der gav grundlag for en skærpet straf.

I redegørelsen fra januar 2001 antog jeg, at straffen for fuldbyrdede overfaldsvoldtægter, hvor der forelå skærpende omstændigheder, var på 2 – 3 år. Den nævnte sag giver ikke grundlag for at ændre denne vurdering.

I den sidste af sagerne om fuldbyrdet overfaldsvoldtægt (dom 8) blev straffene i landsretten for to af gerningsmændene fastsat som fællesstraffe (begge reststraffe var fængsel i 41 dage) til fængsel i 1 år og 9 måneder. For den tredje gerningsmand blev straffen fængsel i 1 år og 3 måneder.

Særlig straffen på 1 år og 3 måneder synes at ligge under det niveau på 1 ½ år som udgangspunkt for straffsættelsen, som jeg i den tidligere redegørelse antog var gældende i sager af denne art. Den forurettede i sagen var prostitueret og havde forud aftalt med en af de tiltalte at afvikle et utugtsforhold. Det er derfor vanskeligt at vurdere, om retten i denne sag ved straffsættelsen har taget udgangspunkt i straffniveauet for sager om overfaldsvoldtægt eller kontaktvoldtægt.

Kontaktvoldtægt

Der er indkommet en afsluttet sag (dom 11) om *forsøg på kontaktvoldtægt*. I denne sag omfattede straffen tillige vold efter straffelovens § 244, og tiltalte var tidligere straffet for vold. Den idømte straf på fængsel i 1 år må på denne baggrund anses at være i overensstemmelse med min antagelse i den tidligere redegørelse, hvor efter »normalstraffen« må formodes at være fængsel i 6 – 9 måneder dog med mulighed for både mildere og strengere straffe.